

Gelej

Lakást kaptak az árvízkárosultak

Gelej község önkormányzatának, élén Demeterné Nyeste Erzsébet polgármesterrel, igen nehéz év volt a 2010-es. A Csincse-patak áradását követően a faluban több ház lakhatatlanná, életveszélyessé vált, tulajdonosaik számára lehetőséget kellett teremteni a további életük folytatására. Öt lakóépület tulajdonosa kapott engedélyt a BM-től vásárlásra, egy házat felújítottak állami támogatással. További két olyan ház is volt azonban, amely nem vált életveszélyessé, de a legveszélyeztetettebb területen feküdt - az ezekben élő családok számára egy üzletlánc felajánlása révén további két házat tudtak építeni.

Az árvízkárosultak mára már új otthonaikban élnek. Közülük kettőt mutatunk be.

Kovács Irén egy 1838-ban épült házban lakott, amely egyébként is leromlott állapotú volt, s ezt a helyzetet a belvíz tovább nehezítette.

Az asszony egyedül él, azt mondja: szüleit ápolta, azért nem ment férjhez. Az iskolai tanulmányait hamar abbahagyta betegsége miatt, majd dolgozni kezdett, amikor a megfelelő kort elérte. Sajnos idő előtt nyugdíjas lett: leszázalékolták, ma is

betegségekkel küszködik. El sem lehet képzelni, hogyan tudta régi otthonát, az öreg szülői házat fenntartani. Ennek ellenére nem akart belőle kiköltözni, ragaszkodott a megszokotthoz mindaddig, amíg csak lehetett. Végül aztán a képen látható, gyönyörűen felújított kis ház lett az övé, ahová magával vitte bútorait, ingóságait. A házban szoba, konyha, fürdőszoba van, egy ember számára bőségesen elegendő hellyel és felszerelésekkel. A hozzá tartozó telek nagy, tágas, bármire alkalmas lesz az új tulajdonosnak.

Iréne élete a költözés óta alaposan megváltozott. Hozzájárult ehhez egy kicsike örökség is, amely segítette neki talpra állni. Előző otthona nélkülözte a komfortot, amit itt most élvezhet, s ami manapság az élet szerves része. Vásárolgat is, mióta ennek a házikónak a tulajdonosa: berendezkedik az otthonában.

A falakon ott vannak azok, akik az életének legfontosabb személyei voltak: családtagjai, felmenői fényképeit mutatja nagy örömmel a látogatónak.

Ahogy meséli: nagycsaládból származik: tizedmagával született a régi házba, közülük két gyermek meghalt, nyolcan nevelkedtek fel. Szülei a tsz-ben dolgoztak, őket követte kislányuk is, aki előbb az édesanyja nevében, 16 éves korától pedig tsz-tagként végzett munkát. Később a varrodába került, de összesen csak 18 bedolgozott éve van, utána rokkantnyugdíjas lett.

Bár jövedelme szűkös, de egyedül eléldeggél majd az újabb otthonában. Beosztás kell ahhoz, hogy mostantól a közüzemi díjakat fizetni tudja, de sokkal kényelmesebben, és ami egyáltalán nem elhanyagolható szempont: egészséges körülmények között élhet. Nehezen szokja meg, de azért büszkén mutatja új lakását.

Farkas István tizennégy évvel ezelőtt költözött Gelejbe, egy 1839-ben épült házat vett meg a családjának, amit fokozatosan szétépített, javíttatott. Két lányuk született, akiket igyekeznek taníttatni, jövőjüket biztosítani.

Istvánt jóra való, becsületes, dolgos embernek ismerik a faluban. Sajnos szakképesítése nincs, de mindent megpróbált a jövedelemért, még külföldi munkát is vállalt. Jelenleg az önkormányzatnál dolgozik közmunkán.

A házat, melyre sok pénzt és munkát for-

dított, egy reggelre körbe vette a Csincse. A régi épület falai alaposan átáztak, ami nemcsak statikailag okozott gondokat, hanem azért is, mert ez az egészséges ember számára sem jó, de ráadásul a két gyerekük asztmás. Látni kellett, hogy itt valami megoldást kell találni.

A település polgármestere folyamatosan kereste a lehetőséget arra, hogy a bajba jutott gelejiek számára segítséget tudjanak adni. A legjobbkor érkezett az üzletlánc felajánlása: két rászoruló családnak új házat építenek és be is rendezik. Megkeresték a megfelelő telkeket, és szeptembertől novemberig megépült két remek lakóépület.

A házak középpontjában van a tágas nappali-konyha, körben pedig a szobák és a fürdőszoba. Berendezésük teljes, a hűtőszekrénytől, szekrényektől a fürdőszobán át a televízióig minden van bennük. A gyors építkezést követő tél miatt még nem száradtak ki, sokat kell szellőztetni, de hát ez a nedvesség idén el fog tűnni.

István örömmel mondja el, hogy a kör-

nyezetük alaposan megváltozott, amit különösen a lányai miatt tart fontosnak. A házak egyébként erős fűdéssel, magas tetővel készültek, hogy ha később a család helyzete úgy kívánja, akár be is építhessék a tetőteret.

A tulajdonos végtelen szerénységgel mondja, hogy nem is tudja, miért esett rájuk a választás; de tudja, hogy családjuk helyzetét saját erőből nem tudták volna megoldani. Most így nyugodt körülmények között, biztonságban nevelkedhetnek és tanulhatnak a gyerekei - számára ez a legnagyobb öröm.